

kunne ækvivalere denne Indtægt. Jeg vil hermed meget indtrængende anbefale dette Lovforslag.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg ønsker netop, at Sygekasserne kommer til at virke saa højt op paa Samfundsstigen som muligt. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har den modsatte Opfattelse. Han fremsatte mod mig en Beskyldning for, at jeg skulde være imod at organisere Arbejdet. Jeg ved slet ikke, hvor det ærede Medlem har det fra. For 20 Aar siden eller mere, paa et Tidspunkt, hvor Fagforeningernes Nytte og Nødvendighed ingenlunde var almindelig anerkendt, var jeg en Forsvarer for dem paa offentlige Møder og i Skrift, og det var slet ikke saa behageligt for mig at være Forsvarer derfor paa den Tid.

Jeg glemte at svare paa en Beskyldning, som blev fremsat før, og som var lige saa vederhæftig som den, at jeg skulde have søgt Pension o. s. v.

Formanden: Det vil ikke være heldigt at tale yderligere om dette Spørgsmaal.

Fraenkel: Nej, men det er ogsaa et andet, jeg vil berøre. Der blev sagt, at jeg havde søgt 4,000 Kr. her i Tinget. Det ved jeg ikke noget af, at jeg har. Jeg har for øvrigt ikke efter eget Initiativ . . .

Formanden: Heller ikke dette andet Spørgsmaal vedrører den foreliggende Sag.

Fraenkel: Men det er dog fremdraget, højtærede Formand, af en anden Taler.

Formanden: Det er i alt Fald ikke fremdraget, siden det ærede Medlem havde Ordet sidst.

Fraenkel: Ja, det maa jeg bøje mig for.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Wiimblad): Det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen) var ikke meget tilfreds med, at jeg havde udtalt mig anerkendende om hans Virksomhed for Skolebespisningen, naar jeg ikke vilde tillægge det Lovforslag, der blev vedtaget, særlig stor Betydning. Jeg vil dertil sige, at det, jeg har udtalt mig om, er det ærede Medlems Følelse og Virksomhed for Sagen, ikke Re-

sultatet. Det, det den Gang gjaldt om, var at samle alle Partier, Højre, Venstre og Socialdemokrater, om Lovforslaget, idet vi gik ud fra, at saaledes vilde dets Gang gennem Landstinget blive lettere. Socialdemokratiet bøjede sig for det Resultat, vi naaede til, fordi vi altid tager de Resultater, vi kan naa. Vi maatte erkende, at selv om vi ikke forandrede de praktiske Forhold videre ved dette Lovforslag, lovfæstede vi dog det, der var Praksis, og vilde ikke modsætte os, at denne Lovfæstning fandt Sted. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at det ikke var mig, der erklærede, at Lovforslaget var betydningsløst. Det var Kultusminister Appel, da han i sin Tid talte om Sagen i Landstinget, og jeg har henvist det ærede Medlem til Landstingstidendens Referat, hvor Udtalelsen findes. Som sagt, jeg har stadig den Tro, at det ærede Medlems Hjertelag og Samfundsforstaaelse vil føre ham saa langt, som Forholdene tillader ham, i denne Sag, saa langt, som han tror, der er Vej for denne Sag.

Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) har jeg ikke saa lidt Vanskelighed ved at forstaa. Jeg synes, at det ærede Medlem udtaler sig i højeste Grad uklart og selvmodsigende. Han siger os, at Arbejdsløshed er en Skam, men naar vi indbringer Forslag her i Tinget til Arbejdsløshedens Modarbejdelse, f. Eks. Lovforslaget om en 8 Timers Arbejdsdag, virker han og hans Parti mod Lovforslaget, modsætter sig Forsøgene paa at afskaffe Arbejdsløsheden eller i alt Fald at indskrænke den ved Lov. Men naar det ærede Medlem stiller sig saadan, kan han ikke med Rette og ikke med Krav om at opfattes som en logisk Mand sige, at han betragter Arbejdsløsheden som en Skam og er med til at bekæmpe den. Det ærede Medlem erklærede, at Børns Bespisning er en Samfundssag. Han siger, at det er en Skam for Samfundet, at Børnene sulter, at de i det hele lider Nød, men han siger samtidig, at det er noget, Lovgivningsmagten ikke skal beskæftige sig med, og ogsaa der synes jeg, det ærede Medlem er i høj Grad uklar. Hvis Sagen ikke vedrørte de fattige, men var en Samfundssag, vilde det ærede Medlem mene, at der skulde Lovgivningsmagten tage fat og bøde paa Uretten. Det ser vi i saa mangfoldige Sager. Der er f. Eks. Genembrudet ved Hvide Sande, hvor der er en hel Del Folk i Nærheden, som lider Skade paa deres Marker paa Grund af Oversvømmelse, og straks skrider Lovgiv-